

NASZ ŚWIAT POD SIÓDMYM

Gazeta
Środowiskowego
Domu Samopomocy
ul. Górska 7 w Warszawie
www.gorska7.pl

numer 40 (Kwiecień 2014 r.)

cena 2 zł

Od redakcji

Witamy wszystkich naszych czytelników. Czy uwierzycie Państwo, że jest to już 40 numer naszej gazetki?! Nie wiadomo kiedy upłynął ten czas. Mamy nadzieję, że podobały się państwu wszystkie nasze numery. Zawsze staraliśmy się, aby nasza gazetka była ciekawa. Życzymy sobie i Wam, nasi drodzy Czytelnicy kolejnych 40 , a nawet 50 nowych numerów oraz, żeby nie zabrakło nam pomysłów. Będziemy na to pilnie pracować. I jak zwykle życzymy Państwu miłej lektury.

Zespół redakcyjny

Zespół Redakcyjny:

1. **Katarzyna Uszyńska** (rozrywka, solenizanci i jubilaci, imiennik)
2. **Katarzyna Salkowska** (poezja i proza, przepisy kulinarne)
3. **Monika Skrodzka** (wydarzenia minionego miesiąca)
4. **Rafał Musch** (wywiady)
5. **Andrzej Nowak** (wydarzenia minionego miesiąca)
6. **Mikołaj Scholz** (redakcja sportowa)
7. **Wojciech Kwil** (układanie krzyżówek, przepisywanie tekstów na komputerze)

Opiekun: **Katarzyna Zduńska**

Skład i druk: **Jacek Michalski**

Jaj przepięknie malowanych, świat słonecznie roześmianych,
w poniedziałek dużo wody, zdrowia, szczęścia oraz zgody.
Żeby Wielkanoc w tym roku przyszła z sukcesem u boku,
aby żyło się Wam zdrowo, prywatnie i zawodowo.
Wielu, wielu chwil radosnych i cudownej ciepłej wiosny

Życzy zespół redakcyjny

SOLENIZANCI I JUBILACI

MAJ 2014						
PONIEDZIAŁEK	WTOREK	ŚRODA	CZWARTEK	PIĄTEK	SOBOTA	NIEDZIELA
Kalendarz stworzony podczas zajęć w pracowni komputerowej			1	2	3	4 Imieniny Monika Skrodzka
5	6	7	8	9 Urodziny Dominika Szulc	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23 Urodziny Joanna Kozakowska	24 Imieniny Joanna Klonowska, Kozakowska Szczepańska	25
26	27	28	29	30	31 Urodziny Marzena Zalewska	

WSZYSTKIM JUBILATOM
I SOLENIZANTOM ŻYCZYMY SUKCESÓW W ŻYCIU,
SZCZĘŚCIA W MIŁOŚCI, DUŻO UŚMIECHÓW, DUŻO RADOŚCI,
SPEŁNIENIA WSZYSTKICH NAJSKRYTSZYCH MARZEŃ
I SAMYCH PRZYJEMNYCH W ŻYCIU ZDARZEŃ.

WYDARZENIA MINIONEGO MIESIĄCA

1 kwietnia 2014

Dnia 01. 04. 2014r. do naszego ośrodka przyjechał zespół muzyczny „Jeden rytm-jeden świat”. Zespół ten składa się z uczestników zajęć Ośrodka Wsparcia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mieszczącego się na Bemowie na ul. Rozłogi. Artyści zagrali

nam różne utwory, które sami napisali i skomponowali. Przywieźli ze sobą różne instrumenty, m. in. grzechotki, bębny, perkusje, gitarę, klawisze, talerze. Utwory, które zagrali bardzo nam się podobały. Były bardzo skoczne i melodyjne. W drugiej części

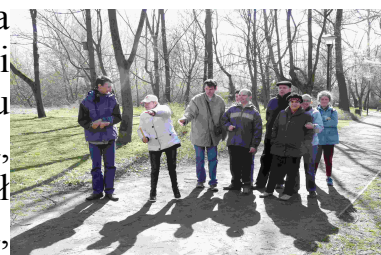
spotkania nastąpiła zamiana muzyków. My mieliśmy okazję zagrać na ich instrumentach. Uczestnicy zajęć komputerowych kręcili krótkie filmiki podczas spotkania (Kasia Uszyńska, Wojtek Kwil, Rafał Musch). Zdjęcia robił pan Adam Krauze. Po koncercie była przerwa na słodki poczęstunek. Spotkanie udało się bardzo i było fajnie. Umówiliśmy się, że częściej będziemy organizować takie spotkania, raz w naszym ośrodku raz u nich.

Red. Monika Skrodzka+zespół redakcyjny

2 kwietnia 2014

Grupy z pracowni ceramicznej i haftu i szycia pod opieką pani Danusi Kaczmarek i pani Kasi Zduńskiej poszły na spacer do Parku Arkadia koło Królikarni. Była piękna pogoda, słońce świeciło. Spacerowaliśmy wokół znajdującego się tam jeziora, obserwowaliśmy ptaki wodne. Spacer był bardzo przyjemny.

Redakcja

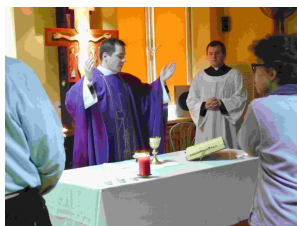
3 kwiecień 2014

Dnia 03.04.2014r. Przyszła do nas pani Marta Krawczyńska. Prowadziła zajęcia psycho-ruchowe. Pokazywała nam różne figury taneczne i ruchowe przy muzyce. Na początku musieliśmy się przedstawić, każdy musiał powiedzieć swoje imię i pokazać jakiś gest, który reszta grupy miała powtórzyć. Następnie wstaliśmy z krzeseł i tańczyliśmy w rytm muzyki i mieliśmy pokazywać różne postacie i figury. Po zajęciach podziękowaliśmy Pani Marcie za przyjście do naszego ośrodka i pokazanie nam ciekawych zajęć. Bardzo nam się podobało i było fajnie.

Red. Monika Skrodzka

9 kwietnia 2014

Dnia 09. 04. 2014r w naszym ośrodku odbyły się rekolekcje. O godzinie 10:00 przyszli do nas klerycy Kamil Drzazga i Mateusz Godek oraz ks. Wojtek Matuszewski. Razem z ks. Wojtkiem przygotowaliśmy się do dobrej spowiedzi. Później ks. Wojtek udzielił wszystkim chętnym Sakramentu Pokuty. W międzyczasie razem z klerykami modliliśmy się za wszystkich. Po spowiedzi odbyła się Msza święta, którą odprawił dla nas ks. Wojtek.. Na Eucharystii obecni byli też niektórzy rodzice. Po Mszy podziękowaliśmy ks. Wojtkowi i klerykom za piękne rekolekcje i zaprosiliśmy wszystkich na słodki poczęstunek.

Red. Monika Skrodzka

15 kwietnia 2014

Tego dnia w naszym ośrodku odbyło się Spotkanie wielkanocne, tzw Jajeczko. Obecni byli również nasi przyjaciele klerycy-Kamil i Mateusz, którzy prowadzą u nas katechezy. Przygotowany był słodki poczęstunek składający się z ciast, słodyczy i soków, które sami przynieśliśmy. Podzieliliśmy się tradycyjnie jajeczkiem i złożyliśmy sobie świąteczne życzenia. Była fajna atmosfera i nam się podobało. Rozstrzygnięty został konkurs ogłoszony przez kleryków na początku Wielkiego Postu. Polegał on na codziennym zbieraniu dobrych uczynków. Wszyscy bardzo się starali, ale szczególnie wyróżniły się cztery osoby: Wojtek Kwil, Marzena Zalewska, Renata Tolak i Monika Skrodzka. Osoby te w nagrodę dostały dyplomy i czekoladę. Reszta uczestników konkursu również dostała dyplomy z gratulacjami oraz batonik Milki Way. Wszyscy byli bardzo zadowoleni. Mamy nadzieję, że akcja-dobre uczynki nie skończy się wraz z otrzymaniem nagrody, a będzie trwała wciąż, cały rok, ponieważ powinniśmy sobie pomagać zawsze, bez oczekiwania na nagrodę. Spotkanie bardzo się udało.

Red. Rafał Musch

23 kwiecień 2014

Grupy z trzech pracowni: komputerowej, ceramicznej i haftu i szycia pojechały na wycieczkę do Ogrodu Botanicznego w Powsinie. Pojechaliśmy tam, żeby zobaczyć pięknie kwitnące drzewa magnolii. Kwiatów było bardzo dużo i miały różne kolory: biały, różowy, ciemno różowy. Osoby z pracowni komputerowej, czyli Marzena Zalewska, Katarzyna Kozmana, Ime Akpan i Mikołaj Scholz uczyły się robić zdjęcia. Pogoda była bardzo piękna, świeciło słońce, ptaki śpiewały. Oglądaliśmy też inne kwiaty i wystawy roślinności: tulipany, roślinność górska, kwiaty egzotyczne rosnące w szklarniach, cytryny, pomarańcze, grejpfruty, nasiona kawy. Kiedy już wracaliśmy autobusem do ośrodka zaczął padać ulewny deszcz, ale my na szczęście nie zmokliśmy. Wycieczka była bardzo fajna, choć trochę się zmęczyliśmy.

Red. Marzena Zalewska(debiut reporterski)

24 kwietnia 2014

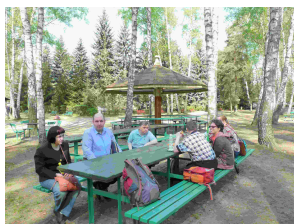
Dnia 24 kwietnia 2014 roku grupa 10 osobowa(z pracowni haftu i szycia i ceramicznej) poszła do Biblioteki znajdującej się obok naszego ośrodka na zajęcia biblioteczne. Prowadziła je pani Halinka. Pokazywała nam różne książki o ptakach. Opowiadała nam o ptakach, które żyją w Polsce i innych stronach świata. Dowiedzieliśmy się

też, jak się zapisuje do biblioteki, żeby można było wypożyczać książki. Na koniec spotkania dostaliśmy od pani Halinki na pamiątkę książki. Zajęcia nam się bardzo podobały .

Red. Rafał Musch

24 kwietnia 2014

Dnia 24 kwietnia grupa z pracowni stolarskiej pod opieką terapeuty Mariusza Wierzbickiego pojechała do Parku Kultury w Powsinie. Była ładna pogoda świeciło słońce. Spacerowaliśmy sobie po lasu. Zrobiliśmy sobie mały piknik na świeżym powietrzu- zjedliśmy swoje drugie śniadanie. Na dworze było fajnie, miło spędziliśmy czas na spacerze.

Red. Katarzyna Uszyńska

29 kwietnia 2014

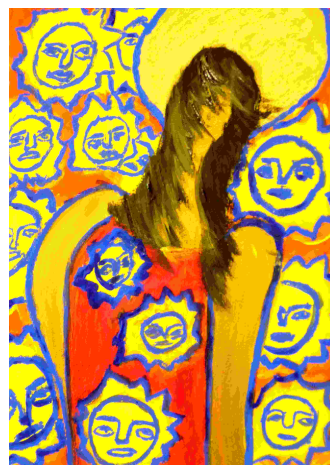
W ten wtorek grupa z pracowni stolarskiej pod opieką terapeuty Mariusza Wierzbickiego pojechała na wycieczkę na Dworzec Centralny. Na miejscu uczyliśmy się jak korzystać z rozkładu jazdy pociągów, rozmawialiśmy z panią pracującą w kasie- jak można kupić bilet. Potem poszliśmy na peron numer 3, gdzie oglądaliśmy odjeżdżające i przyjeżdżające pociągi. Bardzo nam się to podobało. Potem podziemnym przejściem przeszliśmy na Dworzec Warszawa Śródmieście. Tam rozmawialiśmy z panami pracującymi w Służbie Ochrony Kolei. Panowie opowiadali nam o bezpieczeństwie na peronach. Powiedzieli nam też, na którym peronie znajduje się poczta. Zgodnie z ich wskazówkami poszliśmy na pocztę, gdzie razem z panem Mariuszem wysyłaliśmy list polecony. Na koniec poszliśmy na ul. Emilii Plater, gdzie był przystanek naszego autobusu 519. Wycieczka była bardzo fajna i ciekawa.

Relację Katarzyny Kozmany spisał Rafał Musch

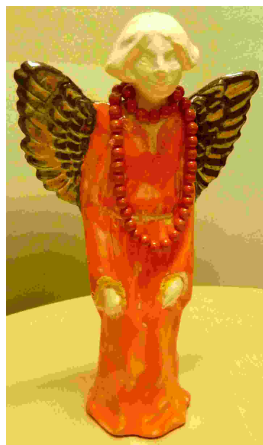
NASZE PRACE

Włóczkowy komin-szal zrobiony w pracowni haftu i szycia przez Małgorzatę Stolarską(modelka).

Obraz” Co Aniołowi w duszy gra”- praca wykonana w pracowni plastycznej przez Edytę Sołtysiak

Anioł ceramiczny wykonany w pracowni ceramicznej przez Renatę Tolak

CIEKAWOSTKI

Magia kamieni

Szafir 23 IV – 12 V

Symbolizuje mądrość. Zapewnia pogodę ducha i zdolność koncentracji, pogłębia empatię oraz bezinteresowność. Jest amuletem mędrców i ludzi zakochanych, chroni przed zdradą. Ludzie szafiry żyją długo i szczęśliwie. Są rozsądni, mądrzy, ostrożni, często też los im sprzyja. Wiele wymagają od siebie i innych. Mogą zejść w życiu naprawdę daleko.

Materiał przygotowała Katarzyna Uszyńska

Niedziela Palmowa

Niedziela Palmowa ("Niedziela Męki Pańskiej", zwana też "Kwietną" lub "Wierzbną", w formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego: "Druga Niedziela Męki Pańskiej") – święto ruchome w kalendarzu chrześcijańskim przypadające 7 dni przed Wielkanocą. Rozpoczyna Wielki Tydzień. Zostało ono ustanowione na pamiątkę przybycia Chrystusa do Jerozolimy. Rozpoczyna okres przygotowania duchowego do świąt, będącego wyciszeniem, skupieniem i przeżywaniem męki Chrystusa. Pierwsze znane zapisy dotyczące święta pochodzą z dziennika pątniczki Egerii, a datowane są na lata osiemdziesiąte IV wieku. Z Jerozolimy procesja Niedzieli Palmowej rozprzestrzeniła się na kraje chrześcijańskiego Wschodu. Niedziela Palmowa obchodzona jest w Polsce od średniowiecza. Według obrzędów katolickich tego dnia wierni przynoszą do kościoła palemki, symbol odradzającego się życia.

Od 1986 roku zgodnie z wolą papieża Jana Pawła II, w Niedzielę Palmową obchodzony jest też Światowy Dzień Młodzieży.

Niedziela Palmowa w Lipnicy Murowanej

Wjazd Jezusa do Jerozolimy opisali wszyscy Ewangelisci (Mt 21,1-11; Mk 11,1-11; Łk 19,29-40; J 12,12-19). Będąc w okolicy Betfage, Chrystus polecił swoim dwóm uczniom, by poszli do pobliskiej wsi i przyprowadzili znajdującego się tam osła (w Ewangelii św. Mateusza mowa jest o oślicy i osiołku). Na pytania, czemu to robią, Jezus kazał im odpowiedzieć: *Pan go potrzebuje*. Gdy to zrobili, Chrystus dosiadł osiołka i na nim wjechał do Jerozolimy. Lud wyszedł mu na spotkanie, słał pod nogi płaszcze i gałązki i wykrzykiwał: *Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie. Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi. Hosanna na wysokościach!* Wydarzenie to miało być spełnieniem słów ze Starego Testamentu: *Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny – jedzie na osiołku, na oślątku, zrebęćciu oślicy* (Za 9,9). Bogate tradycje ma wykonywanie palm wielkanocnych. Szczególnie zwyczaj ten zachował się na Kurpiach w parafii Lipniki i Nysie oraz Łyse

oraz w Małopolsce w Lipnicy Murowanej i w Limanowej gdzie odbywają się coroczne konkursy na najdłuższą i najpiękniej wykonaną palmę. Palmy osiągają wysokość kilkudziesięciu metrów i muszą samodzielnie stać. Zrobione z wikliny, nie mogą zawierać żadnych metalowych części. Zdobione są baziarnymi i kwiatami z bibuły. Poza Polską zwyczaj ten przetrwał w południowych Niemczech oraz Austrii. Tradycją Niedzieli Palmowej była procesja z Jezusem Palmowym. Obecnie w Polsce w zachowana jest w niewielu miejscowościach (Szydłowcu, Tokarni w powiecie myślenickim i Nowym Stawie w powiecie malborskim). Na osiołku wożono figurę Jezusa, za którą podążał tłum. Zanikającym już zwyczajem są Pucheroki, przebierańcy, odwiedzający domy rano w Niedzielę Palmową. Zwyczaj jest nadal żywy w niektórych wsiach podkrakowskich, m. in. w Bibicach, Zielonkach i Trojanowicach. Na Wileńszczyźnie był zwyczaj stukania domowników po głowie przyniesioną do domu poświęconą palmką i powtarzania: "Palma bije, nie zabije. Za tydzień - Wielki Dzień. Za sześć noc - Wielkanoc".

Opracowała Katarzyna Uszyńska

PIOSENKA EKOLOGICZNA

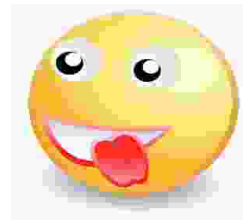
Szła dziewczeczka do laseczka
Patrzy leży pusta beczka,
Obok beczki inne śmieci.
A wśród nich bawią się dzieci.

Wiezorami uciekamy stąd,
Bo z tych śmieci leci straszny śwąd.
Śmierdzi cała okolica,
Jęczy mama zajęczyca:
-Jak wychować swoje dzieci,
Kiedy wokół tyle śmieci.
Strach wypuścić z domu malca,
Bo może wrócić bez palca.

Hej rodaku nasz kochany
Założ szybko jakieś glany,
Przyjdź posprzątaj to śmietnisko,
Zadbaj o swe środowisko.
Zostaw czysty las zwierzętom
Oraz swoim pacholętom.
Śmieci wrzucaj tam gdzie trzeba,
Żeby zdrowa była gleba.

Autor: Zespół Redakcyjny

KĄCIK KULINARNY

BLOK CZEKOLADOWY

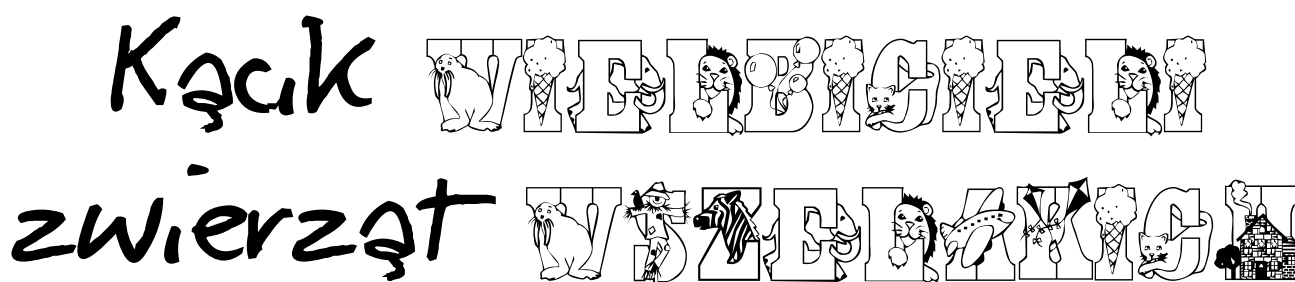
Składniki

- 1 kostka margaryny
- 2 paczki herbatników
- 1 paczka mleka w proszku
- 2-3 łyżki kakao
- 1 szklanka cukru
- 1/2 szklanki wody

Sposób wykonania

Wodę, margarynę i cukier rozpuścić w garnku. Jak się rozpuści zdjąć z ognia wsypać mleko i kakao wszystko dobrze zmiksować. Herbatniki pokruszyć drobno i wsypać do przygotowanej masy. Można dodać bakalie według własnego uznania. Tak przygotowaną masę wykładamy do foremki wyłożonej papierem. Odstawimy do zastygnięcia. Kroimy w dowolnej wielkości kawałki. I pozostaje tylko zjeść ze smakiem.

No to SMACZNEGO !!!

Węże (Serpentes) – podrząd gadów z rzędu łuskonośnych. Charakteryzują się wydłużonym, beznogim ciałem i aparatem szczękowym umożliwiającym niezwykle szerokie rozwarście szczęk, a co za tym idzie połykanie ofiar w całości, brakiem błony bębenkowej i ucha środkowego. Liczba kręgów, które mają (podobnie jak u waranów) dodatkowe powierzchnie stawowe, może sięgać 400. Węże (jadowite i właściwe) mają tylko jedno (prawe) płuco (dusiciiele mają dwa), wydłużoną wątrobę, nerki ułożone jedna za drugą. Mają dobrze rozwinięty narząd Jacobsona. Węże są grupą monofiletyczną. Rozmnażają się płciowo. Do chwili obecnej opisano ponad 3000 gatunków węży. W bazie danych The Reptile Database 18 stycznia 2009 figurowało 3149 gatunków.

W Polsce występuje 5 gatunków:

- gniewosz plamisty (*Coronella austriaca*)
- wąż Eskulapa (*Elaphe longissima*)
- zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*)
- zaskroniec rybołów[3] (*Natrix tessellata*)

● żmija zygzakowata (*Vipera berus*)

Wężę są mięsożerne. Połykają ofiary w całości, mimo że często wielokrotnie są one większe od samego węża. Połykanie polega na nasuwaniu się węża na swoją ofiarę. Jest to możliwe dzięki bardzo ruchliwej trzewioczaszce oraz specyficznemu ułożeniu podskórnych naczyń krwionośnych, które tworzą sieć zmieniających kształt rombów. Wśród węży występują gatunki jadowite. Szacuje się, że stanowią one od 10-25% wszystkich gatunków węży. Różnice w szacunkach pochodzą stąd, że niektóre wężę uważa się za tzw. warunkowo jadowite (zęby jadowe położone w tyle szczęki, płytkie ukąszenie nie wprowadza więc jadu). Jad węży wytwarzany jest w specjalnym gruczole jadowym i spływa do ostrych zębów jadowych, którymi zwierzę uśmierca ofiarę. Dział zoologii zajmujący się wężami to ofiologia. Istnieje ponad 3000 gatunków węży, rozprzestrzenionych na półkuli północnej aż po koło podbiegunowe w Skandynawii i na półkuli południowej po Australię i Tasmanię. Wężę występują na wszystkich kontynentach (z wyjątkiem Antarktydy), zarówno w morzu, jak i na wysokości 4900 m w Himalajach w Azji. Istnieje wiele wysp, na których wężę w ogóle nie występują, takich jak Irlandia, Islandia, czy Nowa Zelandia (choć w wodach przybrzeżnych Nowej Zelandii sporadycznie pojawiają się pęz dwubarwny i wiosłogon żmijowaty).

Skóra węża pokryta jest łuskami. W przeciwieństwie do popularnego poglądu, że wąż jest oślizły spowodowanym możliwym kojarzeniem go z robakami, skóra węży ma gładką, suchą teksturę. Większość węży używa do przemieszczania się wyspecjalizowanych łusek brzusznych, ściskających powierzchnię, po której się porusza. Łuski mogą być gładkie, ziarniste lub posiadać podłużne wypukłości. Powieki są przeźroczystymi "okularowymi" łuskami, które pozostają stale zamknięte. Zrzucanie łusek nosi nazwę wylinki lub w powszechnym znaczeniu - linienia lub złuszczenia. W przypadku węży, kompletna zewnętrzna warstwa skóry jest zrzucana za jednym razem. Łuski węży nie są oddzielne lecz stanowią rozciągliwy naskórek, więc nie są zrzucane osobno, ale w całości jako kompletna, przyległa, zewnętrzna warstwa skóry podczas każdego linienia, podobnie jak zdejmowana skarpetka przewrócona na lewą stronę. Kształt i liczba łusek na głowie, grzbiecie i brzuchu charakteryzują poszczególną rodzinę, rodzaj i gatunek. Łuski posiadają nomenklaturę analogiczną do pozycji na ciele. Oczy węży są u większości gatunków pokryte przeźroczystymi łuskami, rzadziej ruchomymi powiekami, dlatego jego oczy są zawsze otwarte, a w czasie spania siatkówka może być zamykana. Linienie pełni szereg funkcji - po pierwsze, stara i zużyta skóra jest zmieniana, po drugie, pomaga pozbyć się pasożytów, takich jak roztocze (w tym kleszcze). Odnowa skóry poprzez linienie umożliwia wzrost niektórych zwierząt, takich jak owady, jednak ten pogląd został zakwestionowany w przypadku węży. Linienie jest cyklicznie powtarzane w ciągu całego życia węża. Przed linieniem, wąż przestaje jeść i często ukrywa się lub przenosi się w bezpieczne miejsce. Tuż przed zrzuceniem skóry, staje się ona matowa i sprawia wrażenie suchej, a oczy stają się mętne lub niebieskawe. Wewnętrzna powierzchnia starej zewnętrznej skóry ulega skropleniu. Powoduje to, że stara zewnętrzna skóra oddziela się od nowej skóry. Po kilku dniach, oczy stają się klarowne i wąż "wypełzuje" ze starej skóry. Stara skóra zostaje przerwana w okolicy pyska i wąż wywija się za pomocą tarcia o chropowate powierzchnie. W wielu przypadkach zrzucana skóra schodzi w jednym kawałku od głowy do ogona, podobnie jak stara skarpetka. Nowa, większa i jaśniejsza warstwa skóry formuje się pod spodem. Starsze wężę mogą pozbywać się swojej skóry tylko raz lub dwa razy w roku, ale młodsze, wciąż rosnące wężę mogą zrzucać ją do

czterech razy w roku. Zrzucana skóra doskonale odciska wzór łusek i często możliwe jest zidentyfikowanie węża pod warunkiem, że zrzucana skóra jest wystarczająco kompletna i nienaruszona. Ta ciągła, cykliczna odnowa sprawiła, że wąż stał się symbolem uzdrowienia i medycyny, co obrazuje laska Eskulapa. Kobry, żmije i blisko spokrewnione gatunki wykorzystują jad do unieruchamiania lub zabijania swoich ofiar. Jad jest zmodyfikowaną śliną, którą węże dostarczają przez kły. Kły "zaawansowanych" węży jadowitych takich, jak żmije i zdradnicowate są wydrażone w celu skuteczniejszego wstrzykiwania jadu, podczas gdy u węży, których kły znajdują się z tyłu, jak u węża boomslang mają rowki na tylnej krawędzi do przekazywania jadu wprost do rany. Jad węży jest częściej używany do ataku, niż w celu samoobrony. Jad, podobnie jak wszystkie ślinowe wydzieliny, ma zdolność trawienia wstępnego (tzw. przedtrawienia), które rozpoczyna rozkład pokarmu na składniki rozpuszczalne pozwalające na prawidłowe trawienie i nawet ugryzienia "niejadowitego" węża (podobnie, jak ugryzienie jakiegokolwiek zwierzęcia) powoduje uszkodzenie tkanek.

Niektóre ptaki, ssaki i inne węże, między innymi z rodzaju Lampropeltis, które polują na jadowite węże są wytrzymałe, a nawet odporne na określony jad. Wzrok węży jest bardzo zróżnicowany, od jego braku, w przypadku ślepych węży po ostry, ale główny trend pokazuje, że ich wzrok jest odpowiedni, chociaż nie ostry, pozwalając śledzić im ruchy. Generalnie, wzrok jest najlepszy u węży nadrzewnych, a najslabszy u węży podziemnych. Niektóre węże, mają zdolność widzenia obuocznego, umożliwiającą skupienie wzroku obydwoma oczami na jednym punkcie. Większość węży koncentruje wzrok przez ruch soczewek do przodu i do tyłu w stosunku do siatkówki, podczas gdy u innych grup oводniowców, soczewki są rozciągnięte. Węże wykorzystują węch do tropienia swoich ofiar. Za pomocą swojego rozwidlonego języka zbierane są cząsteczki powietrza, po czym zostają one przekazane w celu rozpoznania do narządu Jacobsona (narządu przylemieszowego) znajdującego się w jamie ustnej. Rozszczepienie języka daje wężowi swego rodzaju kierunkowe poczucie zmysłu węchu i smaku jednocześnie. Wąż utrzymuje swój język w ciągłym ruchu, pobierając próbki cząstek (stałych) z powietrza, ziemi i wody, analizując znalezione substancje chemiczne, tym samym rozpoznając obecność potencjalnych ofiar lub drapieżników w swoim lokalnym środowisku. Część ciała, która jest w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią ziemi jest bardzo wrażliwa na drgania, dlatego wąż jest w stanie wyczuwać inne zbliżające się zwierzęta poprzez wykrywanie nawet bardzo słabych wibracji w powietrzu i na ziemi.

Materiał przygotowała Katarzyna Uszyńska

WYWIAD Z DANUTĄ KACZMAREK, TERAPEUTKĄ PROWADZĄCĄ PRACOWNIĘ CERAMICZNĄ

Andrzej Nowak: Dzień dobry. Czy zechciała by Pani udzielić mi wywiadu do gazetki „Nasz świat pod siódmym”?

Danuta Kaczmarek: Dzień dobry. Oczywiście, z przyjemnością odpowiem na Pana pytania.

A.N.: Proszę nam powiedzieć, jaką pracownię Pani prowadzi?

D.K.: Prowadzę pracownię ceramiczną.

A.N.: Czy zawsze chciała Pani pracować jako terapeutka?

D.K.: Nie, zawsze chciałam być przedszkolanką i pracować z dziećmi. Niestety moje plany pokrzyżował tata, ponieważ nie chciał się zgodzić, żebym zdawała do Liceum dla Wychowawców Przedszkolnych. Dlatego skończyłam Liceum Ekonomiczne. Jako terapeuta zaczęłam pracować dopiero kiedy zaczęły się problemy z moją starszą córką - Sylwią.

A.N.: A co robiła Pani wcześniej?

D.K.: Wcześniej pracowałam w Przedsiębiorstwie Spedycji Krajowej. Zajmowałam się tam reklamacjami powstającymi na kolei.

A.N.: Jak długo Pani pracuje w naszym ośrodku?

D.K.: Pracuję od początku istnienia naszego ŚDS-u, już 15 lat.

A.N.: Czy dobrze się Pani tu pracuje?

D.K.: Oczywiście, bardzo dobrze. Dlatego codziennie z radością przychodzę do pracy.

A.N.: Czy zawsze mieszkała Pani w Warszawie?

D.K.: Nie. Urodziłam się w Katowicach, mieszkałam w Gliwicach. Potem rodzice przeprowadzili się do Słupska. Następny był Sochaczew, skąd przenieśliśmy się do Warszawy. Nasza wędrówka po kraju spowodowana była pracą taty, który był wojskowym.

A.N.: Czy ma Pani jakieś hobby?

D.K.: Lubię zbierać anioły, interesuje się ezoteryką, turystyką, filmem. Lubię czytać książki.

A.N.: Czy lubi Pani muzykę?

D.K.: Tak, bardzo. Słucham bardzo różnej muzyki. Zależy to od mojego nastroju.

A.N.: Jak Pani lubi spędzać wolny czas?

*D.K.: Jeśli go tylko mam, to najbardziej lubię go spędzać z moimi wnukami-
chodzić z nimi na spacer, bawić się. Lubię też oglądać filmy. Jednak rzadko
się zdarza, żebym miała za dużo wolnego czasu.*

A.N.: Czy ma Pani jakieś ulubione miejsce w Warszawie?

D.K.: Tak, tym miejscem jest Stare Miasto.

A.N.: Czy lubi Pani podróżować?

D.K.: Bardzo. Zawsze moim marzeniem była podróż dookoła świata.

A.N.: A gdzie lubi Pani jeździć najbardziej?

*D.K.: Oczywiście nad morze. Uwielbiam spacerować brzegiem morza, szczególnie
wieczorem.*

A.N.: Gdyby nie była Pani terapeutką, to czym by się Pani zajmowała?

D.K.: Wtedy pracowałabym w przedszkolu.

A.N.: Jakie jest Pani największe marzenie?

D.K.: Chciałabym kiedyś wyjechać z całą moją rodziną do Portugalii.

A.N.: Dziękujemy bardzo, że zechciała Pani odpowiedzieć na te parę pytań.

Życzymy Pani sukcesów i zadowolenia z pracy.

D.K.: Ja również dziękuję.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Agnieszka Radwańska przegrywa w WTA w Marrakeszu.

Urszula Radwańska przegrała z Hiszpanką Larą Arruabarreną-Vecino 1:6, 3:6 i odpadła w pierwszej rundzie turnieju WTA Tour na ziemnych kortach w Marrakeszu (pula nagród 250 tys. dolarów). To ósmy z rzędu przegrany mecz polskiej tenisistki. Sklasyfikowana na 74. miejscu w światowym rankingu młodsza z sióstr Radwańskich wciąż czeka na pierwszą w sezonie wygraną w głównej drabinie imprezy WTA.

Ciekawostka jak Kubica zmienia biegi?

Pneumatyczny system zmiany biegów zainstalowany w samochodzie Roberta Kubicy od pewnego czasu wzbudza zainteresowanie kibiców i rywali. Oficjalna strona Red Bulla wyjaśnia, jak polski kierowca zmienia biegi i dlaczego nie ma przewagi nad przeciwnikami. Robert Kubica jest jedynym kierowcą w mistrzostwach świata WRC (Ford Fiesta WRC), który w samochodzie ma system skrzyni biegów sterowanej łopatkami. Polak otrzymał na to specjalną zgodę FIA, gdyż nadal nie doszedł do pełnej sprawności po poważnym wypadku w rajdzie Ronde di Andora w rejonie Savony na północy Włoch, do którego doszło 6 lutego 2011 roku.

Ponieważ zmienianie biegów prawą, niesprawną ręką sprawiałoby Polakowi problemy to FIA zgodziła się na łopatki przy kierownicy. System ten jest ciągle kontrolowany, tak by polski kierowca nie miał przewagi nad przeciwnikami. Oficjalna strona Red Bulla

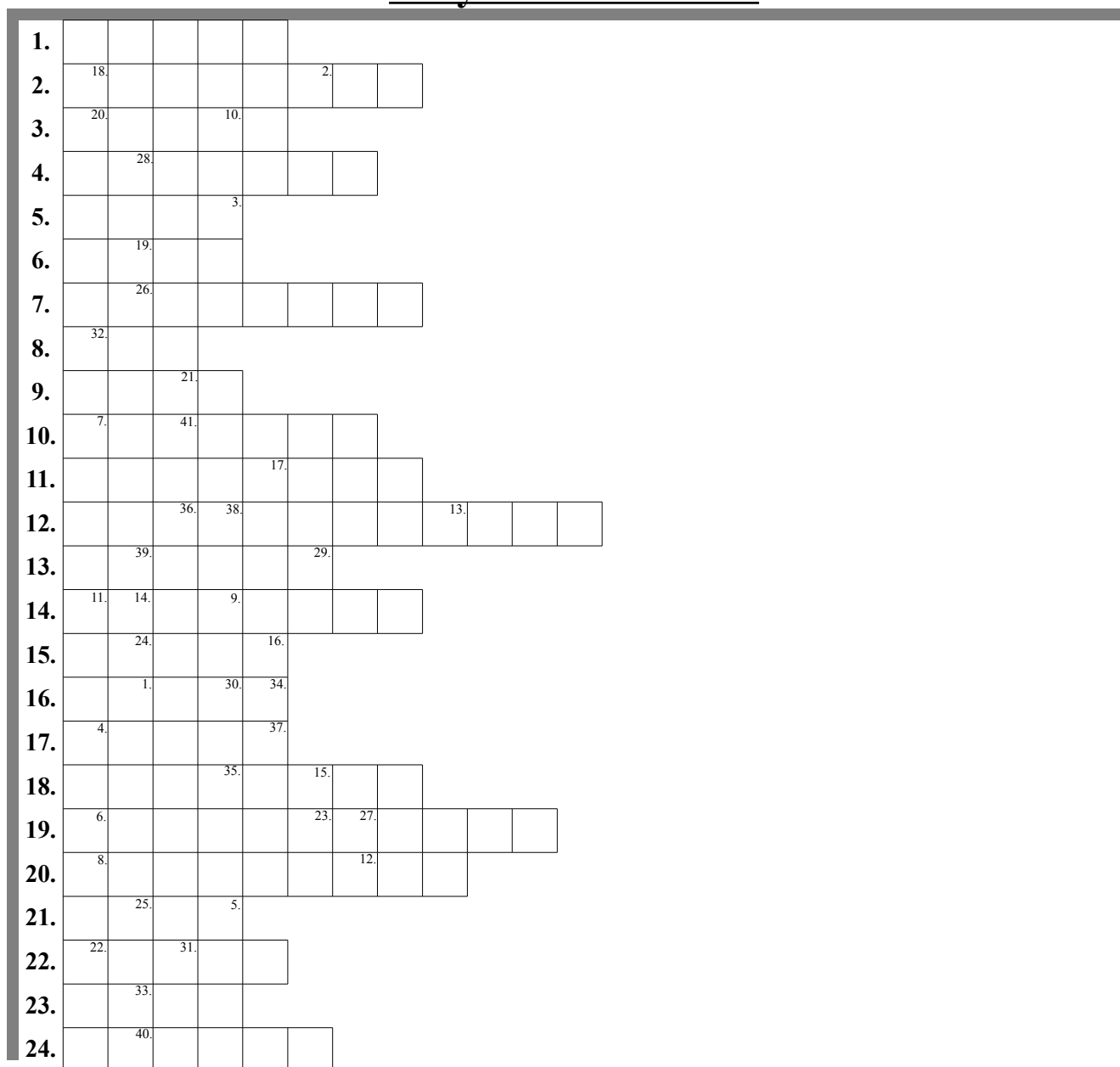
sprawdza, czy system zmiany biegów daje Polakowi przewagę. Robertowi Kubicy zmiana biegu zajmuje 50 milisekund.

To napędzany powietrzem system pneumatyczny, który pochodzi z Forda Focusa z 2006 roku - tłumaczy Nigel Hoogeveen, inżynier Polaka w brytyjskim M-Sporcie. - Łopatki są zamontowane z lewej strony kierownicy. Żeby zmienić bieg, Kubica pociąga je do siebie (zmiana biegu na wyższy) albo naciska (redukcja). Robert ma ograniczone możliwości ruchu prawą ręką, więc także hamulec ręczny jest do niego dostosowany. Pcha, nie ciągnie - dodaje Hoogven, zaznaczając, że to uczciwe rozwiązania.

Opracował : Mikołaj Scholz

Krzyżówka wiosenna

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41

1. na wiosnę sieją je rolnicy na polach (będzie z tego mąka)
2. robimy je na wiosnę np. w domu, ogrodzie
3. robi się dłuższy wiosną
4. duże białe-czarne ptaki, które wracają wiosną do Polski
5. składają skrzek w wodzie (jaja) na wiosnę
6. ptaki składają w gniazdach na wiosnę
7. krzaczek, który zakwita wczesną wiosną na żółto
8. krzak, który ma bardzo pachnące kwiaty (kiście) w kolorze fioletowym lub białym
9. zmieniamy go na wiosnę (przestawiamy zegarki godzinę do przodu)
10. pierwsze wiosenne kwiaty, mogą mieć kolor fioletowy, żółty lub biały
11. żółte kwiaty, które kwitną na podmokłych łąkach. Nazwa kojarzy się z kwaczącym ptakiem
12. zwyczaj obchodzony 1 kwietnia
13. miesiąc, w którym rozpoczyna się wiosną
14. kolorowe wiosenne kwiaty, które są symbolem Holandii
15. wracają do nas z ciepłych krajów
16. robimy w nim wiosenne porządki, siejemy nowe kwiaty, przycinamy drzewka
17. „kotki” rosnące na drzewach
18. topimy ją wiosną, żeby przegonić zimę
19. Dzień... obchodzony 21 marca
20. święto kościelne obchodzone na wiosnę
21. marcują na wiosnę
22. można na niej siedzieć wiosną w parku
23. gęgające ptaki, które przylatują wiosną
24. uczucia, które kwitnie na wiosnę

Krzyżówki ułożył zespół redakcyjny